

cc lxxxvi.

wullen wi gheuoclen en bewijde dat
nue gods dat in ons vlooghen es. soe
moeten wi hebben een doer. samleue
van bidden. en wel gheorden van
buren in reicher minre om na vol
ghende malre wijs. alsoe dat ons
gracie minne en doechde bleffte mo
ghen in dat ouerste ons selfs daer
rod in leest en regnert. Want die
alicher die god es die en moghe wi
met besouwe noch gheueden in na
merleken lidre. mer gheeme const
noch mer gheeme belijfheit son
ver de ghenade gods. En hier ome
eest god de ouste crachte onser sieden
hschapen sijn ghelyc te ontfane dat
sime gracie en sime gaue. Daer
in wden wi bnuuet en bnuue bo
ten natuere. en hemel ghelyc in
minne en in doechden. En ouer
nds oueruerleac ghelyc die
amet gode hebben in groten en
in doechden. soe wt ons vromote
hauen in onghedeelde vroothet
en onse vstaen in eenuidelghie waer
ut. en onse wille in godlike vri
et. En alsoe sijn vi gode ghelyc
iermids gracie en doechde en met
in gheemolt boue ghelyc in salie
den. En dit es dat erste teclie
in minne dat god bewijst men
geleverb natueren daer ons maer
tot sinen beelde en tot sijn ghely
misse. Maer doe ad in die vers
mensche ongheloe in was al
e dachli brac dat ghelyc ongheloe
te wt hi ongheloe ongheloe de
nde en vboerde dat paradijs en
in ganz indat rike gods. ende

in alle met hem En hier vte dies
dat ander tecken van minne. dat
god ons allen bewijst heeft. dat es
dat hi sijn eenghen soe ghesent
heeft in onser natueren. Alsoe dat
hi es een mensche met ons. en on
ser alre brieder. Hi heeft he in ghe
nedert en ons ghehoert hem ghe
armt ons gherint. Want hi
vmaedt en ons gheert. Maer al
heeft hi hem ghenedert. hi en heeft
hem niet ontedelt. Want hi bleef
al dat hi was. in nam ane dits
met es was. hi bleef god en very
mensch. op dat de mensche god
woerd. Hi heeft hem vnde en
onser are menscheit. alsoe ic vo
mine die hem cleet. niet den trede
sime familien en sime knechte.
alsoe dat vi alle sijn met hem. van
eenre deede menschelick natuere
Maer hi heeft de siele. en de licha
me dicht hi ontfane van der rechte
maecht. ranen boue al simpel
lighie gheideet. niet dene vreng
likken gheideet dat es sime godlike
psoenlechit. Dat cleet en hooert
menige van natuere dan hem
alleene. Want hi es god en men
sche in eenen psoen ayerselen
wi daer met hem gheleert sijn.
dat moet sijn onermids sime gio
ce. dat wi hem alsoe seere nomme
dat wi ons selfs vert. gheene en
ne en ouerliden onse gheschap. ne
psoenlechit soe wden in gheemolt
sime psore der ewegher waerheit.
Want hi wet wel dat wi alle va
natueren geboren sijn kunde der a

